

רע"פ 6377/21 - ג'ופי ג'ופי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6377/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: ג'ופי ג'ופי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 10781-05-21 מיום 2.9.2021 שניתן על ידי כב' השופט א' סלאמה; ובקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד תומר גונן

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' סלאמה) בעפ"ת 10781-05-21 מיום 2.9.2021, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (השופטת ר' פרסון) בת"ד 3210-12-16 מיום 27.10.2020.

עמוד 1

רקע והליכים קודמים

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש, לפי סעיפים 62(2) ו-38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה), וכן בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות) והתנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות.

על פי המתואר בהכרעת הדין, המבקש נהג ביום 18.10.2016 במשאית בבסמת טבעון, בצומת הרחובות ברטעה וערה, בסמוך לסופרמרקט האני. "הכביש במקום דו סטרי, מופרד על ידי אי תנועה בנוי, חד נתיבי, כביש תקין, יבש, ראות טובה, שדה ראייה פתוח לפנים במרחק 62.5 מטר, במקום יש מעבר חצייה להולכי רגל הנראה היטב לעין, במרכז הצומת כיכר". באותה העת, חצתה את הכביש, בתוך מעבר חצייה, הולכת הרגל - הגב' עלי חוסיין פתחיה, ילידת 1960 (להלן: "הולכת הרגל" או "הנפגעת"), אשר חצתה את חלקו הראשון של המעבר, עברה את אי התנועה הבנוי והספיקה לחצות כמחצית מחלקו הראשון של המעבר עד שנפגעה. המבקש, האט את מהירות נסיעתו, על מנת לאפשר להולך רגל שחצה מימין לשמאל להשלים החצייה בבטחה, החל בנסיעה מבלי להסב מבטו לשמאל, לא אפשר להולכת הרגל להשלים את החצייה בבטחה, פגע בה וגרר אותה מתחת לגלגלי המשאית תוך שהוא מרטש את שתי רגליה. כתוצאה מכך, נחבלה הולכת הרגל בחלקי גופה השונים ואף נקטעו שתי רגליה.

2. בית משפט השלום בתום שמיעת ראיות הרשיע את המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בהסתמך בין היתר על עדויותיהם של בוחן התנועה המשטרתי, הולכת הרגל שנפגעה, בנה ועדת ראייה לתאונה.

3. בגזר הדין, בחן בית משפט השלום את מדיניות הענישה הנוהגת, תוך שהדגיש את חשיבות הענישה ההולמת "לא רק בתאונות קטלניות אלא גם בתאונות בהן נגרמה חבלה של ממש".

לצד זאת, ציין בית המשפט את נסיבותיו האישיות של המבקש, הבעת החרטה שהפגין, היעדר עבר פלילי בעניינו ועבר תעבורתי "שאינו מכביד", וכן את העובדה כי מתפרנס מעיסוק בנהיגה.

לאור כל האמור, השית בית משפט השלום על המבקש עונש של 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים; פסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים בניכוי הפסילה המינהלית; פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים; קנס כספי בסך 5,000 ש"ח ופיצוי לנפגעת בסך של 15,000 ש"ח.

4. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 2.9.2021, תוך שצוין כי ממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום מבוססים היטב ועולים בקנה אחד עם הראיות והעדויות שנפרשו לפניו.

אשר לגזר הדין, הודגש כי אמנם עונש הכולל שלוש שנות פסילת רישיון המבקש, המתפרנס מעיסוק בנהיגה, אינו

עונש קל. אולם, התנהלות המבקש, אשר גרמה "לתוצאה קשה ביותר לנפגעת", הייתה ניתנת למניעה אילו פעל המבקש בזהירות וכנהג סביר. משכך, העונש שהוטל על המבקש אינו נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות בגזר הדין.

5. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, ולצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהוטל על המבקש.

בבקשת רשות הערעור, חוזר בא-כוח המבקש על טענותיו כפי שהוצגו בבית המשפט המחוזי, ובכלל זה כי לא בוצעה כל פעולה לאיתור העדים הנוספים שנכחו באירוע; וכי הבוחן המשטרתי צילם את מסך מחשב מצלמת האבטחה מבלי להוריד את הקובץ המקורי באמצעות חוקר מיומן, כאשר הסרטון נחתך לשני חלקים, בניגוד לדין, כך לטענתו.

6. דין הבקשה להידחות.

7. כידוע, רשות ערעור תינתן במקרים חריגים, אשר מעוררים סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר נגרם עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (ראו רע"פ 4930/21 קורן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (4.8.2021); רע"פ 9202/20 חלאף נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.1.2021)).

8. עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

9. טענות המבקש נידונו ונדחו על ידי שתי הערכאות הקודמות לאחר בחינת מכלול הנסיבות הנוגעות לעניין. המבקש משיג בעיקרו על קביעותיה העובדתיות של הערכאה הדיונית, אך לא מציג כל טעם חדש המצדיק התערבות ערכאת ערעור, קל וחומר "בגלגול שלישי".

10. למעלה מן הצורך אציין כי המבקש הגיש את הבקשות דנן היום, שעות ספורות לפני כניסת חג שמחת תורה, למרות שבהחלטה שניתנה בעניינו כבר ביום 5.9.2021 נקבע כי עליו להתייבב לריצוי עונשו מחרתיים (יום ד' (29.9.2021)).

בנסיבות אלה, וכפי שציינתי בעבר, אין לי אלא לשוב ולהפנות לדברי השופטת (כתוארה אז) מ' נאור ברע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל (29.3.2012):

"אין מקום להגשת בקשות 'בדקה התשעים', מתוך תקווה כי קוצר הזמן יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש. בהקשר זה ציינתי בעבר כי 'אפילו סברתי - ואין זו דעתי - כי בקשת רשות הערעור מצריכה תגובה של המדינה, לא הייתי רואה מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר בלא קבלת המדינה לבקשה זו. הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלי שצורפה לה תגובת המדינה. אשר על כן, לא היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה' ... כדאי שפרקליטיהם של מי שצפויים למאסר יזכרו כלל זה".

11. אשר על כן הבקשה למתן רשות ערעור נדחית. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, כ"א בתשרי התשפ"ב (27.9.2021).

ש ו פ ט
